एवं स्तुवन्नपि नागान्यदा ते कुण्डले नालभत्तदाऽपश्यत्स्त्रियौ तन्त्रे अधिरोप्य सुवेमे पटं वयन्त्यौ तस्मिंस्तन्त्रे कृष्णाः सिताश्च तन्तवश्चक्रं चापश्यत् द्वादशारं षड्भिः कुमारैः परिवर्त्यमानं पुरुषं चापश्यदश्वञ्च दर्शनीयं। स तान्सर्व्वांस्तुष्टाव एभिर्मन्त्रवादश्लोकैः।

चीर्णर्पितान्यत्र शतानि मध्ये षष्टिश्च नित्यं चरति ध्रुवेऽस्मिन्। चक्रे चतुर्व्विंशतिपर्व्वयोगे षड्वै कुमाराः परिवर्त्तयन्ति।

तन्त्रञ्चेदं विश्वरूपे युवत्यौ वयतस्तन्तून् सततं वर्त्तयन्त्यौ कृष्णाम्सितांश्चैव विवर्त्तयन्त्यौ भूतान्यजस्रं भुवनानि चैव।

वज्रस्य भर्त्ता भुवनस्य गोप्ता वृत्रस्य हन्ता नमुचेर्निहन्ता। कृष्णे वसानो वसनेमहात्मा सत्यानृते योविविनक्तिलोके। ८१०

यो वाजिनं गर्भमपां पुराणं वैश्वानरं वाहनमभ्युपैति। नमोऽस्तु तस्मै जगदीश्वराय लोकत्रयेशाय पुरन्दराय।

ततः स एनं पुरुषः प्राह प्रीतोऽस्मि तेऽहमनेन स्तोत्रेण किन्ते प्रियं करवाणीति स तमुवाच।

नागा मे वशमीयुरिति सचैनं पुरुषः पुनरुवाच एतमश्वमपाने धमस्वेति।

ततोऽश्वस्यापानमधमत्ततोऽश्वाद्धम्यमानात्सर्व्वस्रोतोभ्यः पावकार्चिषः सधूमा निष्पेतुः।

ताभिर्नागलोक उपधूपितेऽथ संभ्रान्तस्तक्षकोऽग्नेस्तेजोभयाद्विषण्णः कुण्डले गृहीत्वा सहसा भवनान्निष्क्रम्योतङ्कमुवाच। ८१५

इमे कुण्डले गृह्णातु भवानिति स ते प्रतिजग्राहोतङ्कः प्रतिगृह्य च कुण्डलेऽचिन्तयत्।

अद्य तत्पुण्यकमुपाध्यायान्या दूरं चाहमभ्यागतः स कथं सम्भावयेयमिति तत एनं चिन्तयानमेव सपुरुष उवाच।

उतङ्क एनमेवाश्वमधिरोह त्वं क्षणेनैवोपाध्यायकुलं प्रापयिष्यतीति।

स तथेत्युक्त्वा तमश्वमधिरुह्य प्रत्याजगामोपाध्यायकुलं उपाध्यायानी च स्नाता केशानावाप्यन्युपविष्टोतङ्को नागकृतीति शापायास्य मनोदधे।

अथैतस्मिन्नन्तरे स उतङ्कः प्रविश्योपाध्यायगृहे उपाध्यायानीमभ्यवादयत् तेचास्यै कुण्डले प्रायच्छत्सा चैनं प्रत्युवाच। ८२०

उतङ्क देशकालेऽभ्यागतः स्वागतं ते वत्स त्वमनागसि मया न शप्तः श्रेयस्तवोपस्थितं सिद्धिमाप्नुहीति।

अथोतङ्क उपाध्यायमभ्यवादयत् तमुपाध्यायः प्रत्युवाच वत्सोतङ्क स्वागतं ते किं चिरं कृतमिति।

तमुतङ्क उपाध्यायं प्रत्युवाच भोस्तक्षकेण मे नागराजेन विघ्नः कृतोऽस्मिन्कर्म्मणि तेनास्मि नागलोकं गतः।

तत्र च मया दृष्टे स्त्रियौ तन्त्रेऽधिरोप्य पटं वयन्त्यौ तस्मिंश्च कृष्णाः सिताश्च तन्तवः किं तत्।

तत्र च मया चक्रं दृष्टं द्वादशारं षट्चैनं कुमाराः परिवर्त्तयन्ति तदपि किं पुरुषश्चापि मया दृष्टः स चापि कः अश्वश्चातिप्रमाणो दृष्टः स चापि कः। ८२५

पथि गच्छता च मया वृषभो दृष्टस्तञ्च पुरुषोऽधिरूढस्तेनास्मि सोपचारमुक्तः उक्तंचास्य वृषभस्य पुरीषं भक्षय उपाध्याये नापि ते भक्षितमिति।

ततस्तस्य वचनान्मया तद्वृषभस्य पुरीषमुपयुक्तं स चापि कः तदेतद्भवतोपादिष्टमिच्छेयं श्रोतुं किं तदिति।

स तेनैवमुक्त उपाध्यायः प्रत्युवाच ये ते स्त्रियौ धाता विधाता च येचते कृष्णाः सितास्तन्तव स्ते रात्र्यहनी यदपि तच्चक्रं द्वादशारं षड्वैकुमाराः परिवर्त्तयन्ति तेऽपि षड्ऋतवः सम्वत्सरश्चक्रं।

यः पुरुषः स पर्जन्यः योऽश्वः सोऽग्निः यच्छ्वभस्त्वया पथि गच्छता दृष्टः स ऐरावतो नागराट्।

यश्चैनमधिरूढः पुरुषः सचेन्द्रः यदपि ते भक्षितं तस्य वृषभस्य पुरीषं तदमृतं तेन खल्वसि तस्मिन्नागभवने न व्यापन्नस्त्वं। ८३०